

ИНСТИТУТ ЗА МАКЕДОНСКИ ЈАЗИК
КРСТЕ МИСИРКОВ - СКОПЈЕ

ЈАЗИКОТ НАШ ДЕНЕШЕН, КН. 27

ЗБОРНИК НА ТРУДОВИ
ОД НАУЧНИОТ СОБИР

ЈАЗИКОТ НАШ ДЕНЕШЕН - ЈАЗИКОТ НАШ НАСУШЕН

одржан на 14 -15 април 2016 година

Скопје 2016

УНИВЕРЗИТЕТ „СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЈ“
ИНСТИТУТ ЗА МАКЕДОНСКИ ЈАЗИК
„КРСТЕ МИСИРКОВ“ - СКОПЈЕ
ЈАЗИКОТ НАШ ДЕНЕШЕН, КН. 27

ЗБОРНИК НА ТРУДОВИ ОД НАУЧНИОТ СОБИР
ЈАЗИКОТ НАШ ДЕНЕШЕН – ЈАЗИКОТ НАШ НАСУШЕН

одржан на 14 – 15 април 2016 година

Скопје 2016

Редакциски одбор:

д-р Снежана Велковска
д-р Снежана Веновска-Антевска
д-р Олгица Додевска-Михајловска
д-р Катица Топлиска-Евроска
д-р Фани Стефановска-Ристеска

CIP - Каталогизација во публикација
Национална и универзитетска библиотека "Св. Климент Охридски", Скопје

811.163.3(062)
811.163.3:81'362(062)

ЈАЗИКОТ наш денешен – јазикот наш насушен : зборник на трудови од научниот собир одржан на 14 – 15 април 2016 / [редакциски одбор Снежана Велковска .. . и др.]. – Скопје : Институт за македонски јазик "Крсте Мисирков", 2016. – 300 стр.: табели; 24 см. – (Едиција во чест на Благоја Корубин "Јазикот наш денешен"; кн.27)

Библиографија кон трудовите

ISBN 978-608-220-040-8

а) Македонски јазик – Собири
б) Македонски јазик – Компаративни истражувања – Собири
COBISS.MK-ID 102308106

Марија ЛЕОНТИЌ

ТРАНСКРИПЦИЈАТА НА ТУРСКИТЕ ИМИЊА СПОРЕД СТАРИОТ И СПОРЕД НОВИОТ ПРАВОПИС НА МАКЕДОНСКИОТ ЈАЗИК

Апстракт: Според стандарднојазичната норма на македонскиот јазик, странските лични имиња во македонскиот јазик се предаваат со кирилица. При предавањето на странските имиња со кирилица се поаѓа од нивниот изговор, а не од нивната форма. Оваа постапка на транскрипција се применува и при предавање на турските имиња кои се напишани на латиница.

Трудов ги споредува решенијата што се изложени во стариот и во новиот Правопис на македонскиот јазик при транскрипција од турски на македонски јазик, а воедно ја истакнува потребата од доуточнување и дополнување на правописните правила за транскрипција на турските имиња во македонскиот јазик и изложува можни решенија.

Клучни зборови: транскрипција, турски, македонски, правопис.

1. Вовед

Во последните петнаесет години економските и културните врски меѓу Македонија и Турција сè повеќе се интензивираат. Како резултат на ова бројот на судските, стручните и литературните преводи значително се зголеми. Материјалите што се преведуваат од турски на македонски природно содржат голем број турски лични имиња што треба да се транскрибираат. Досега преведувачите се трудеа да се придржуваат на Правописот на македонскиот јазик во однос на транскрипцијата на турските имиња во македонскиот јазик, но воедно ја истакнуваа потребата од доуточнување.

2. Дефинирање на транскрипцијата во македонската лингвистика

Според стандарднојазичната норма на македонскиот јазик странските лични имиња во македонскиот јазик се предаваат со кирилица. Тие се транскрибираат, односно при нивното предавање со кирилица се поаѓа од нивниот изговор, а не од нивната форма. Според Правописот на македонскиот литературен јазик: „Туѓите имиња се пишуваат со наше писмо, по правило, онака како што се изговараат. При тоа нивните гласовни особености се прилагодуваат колку што е можно кон гласовниот систем на нашиот јазик, т.е. гласовите што ги нема во нашиот јазик се предаваат со наши слични гласови...“ (Правопис, 1998: 72).

3. Стариот и новиот Правопис во однос на транскрипцијата од турски на македонски јазик

Составувањето на секое ново издание на Правописот на македонскиот јазик претставува голема одговорност и бара критичко препрочитување на стариот Правопис за да се дополнат или доуточнат одредени правила или доколку не се функционални да се исфрлат.

Преведувачите при преведувањето од турски на македонски во практиката стекнаа одредени сознанија за тоа колку се функционални правилата за транскрипција од турски на македонски јазик. Своите сознанија и потребата за доуточнување и дополнување на правописните правилата за транскрипција на турските лични имиња во македонскиот јазик ги истакнав во 2011 год. на научниот собир „Стандарднојазичната норма и македонскиот јазик - Јазикот и идентитетот“ во Институтот за македонски јазик „Крсте Мисирков“. На овој собир настапив со реферат под наслов „Стандарднојазичната норма на македонскиот јазик и транскрипцијата на турските лични имиња“. На крајот на рефератот имав истакнато: „Трудов ги обработува проблемите што се јавуваат при транскрипција на турските лични имиња и изложува можни решенија. Најдобри решенија се изнаоѓаат во комисији составени од стручни лица по македонски и по турски јазик. Се надеваме дека при подготвувањето на следниот Правопис, во делот за транскрипција на турски имиња ќе бидат вклучени и специјалисти по турски јазик и ќе бидат земени предвид гореизложените забелешки и предлози.“ (М. Леонтиќ, 2011). Сè уште сметам дека комисија составена од специјалисти по македонски и по турски јазик може да даде најсоодветни решенија. И овој труд претставува добранамерно укажување на одредени аспекти кои можат да се разгледаат во таквите комисији.

4. Стариот и новиот Правопис во однос на транскрипцијата на вокалите и консонантите од турски на македонски јазик

Стариот и новиот Правопис на македонскиот јазик содржат исти информации во однос на транскрипцијата на вокалите и консонантите од турски на македонски јазик.

Турскиот јазик содржи осум вокали (a, e, i, ı, u, ü, o, ö) и дваесет и еден консонант (b, c, ç, d, f, g, ğ, h, j, k, l, m, n, p, r, s, ş, t, v, y, z), додека македонскиот јазик има пет вокали (a, e, и, у, o) и дваесет и шест консонанти (б, в, г, д, Ѓ, ж, з, s, ј, к, л, љ, м, н, њ, п, р, с, т, ќ, ф, х, ц, ч, џ, ш).

Транскрипцијата на личните имиња од турски на македонски јазик од една страна е олеснета бидејќи македонскиот и турскиот правопис се базираат на фонетски принцип, а е отежната затоа што турскиот јазик содржи три вокали (ö, ü, ı) и еден консонант (ğ) што ги нема во македонскиот јазик. При пренесувањето на турските лични имиња во македонскиот јазик проблеми се јавуваат кога во нив се наоѓаат вокалите ö, ü, ı и консонантот ğ (консонант што во турскиот јазик се нарекува „меко г“). Во вакви ситуации, вокалите и консонантите што немаат соодветен корелат во македонскиот јазик, се предаваат со вокали и консонанти што се најблиски и најслични до оригиналниот турски глас.

Симетричноста на вокалите во турскиот јазик може да ни помогне при барање

соодветни решенија за транскрипција од турски на македонски јазик. Во турскиот јазик симетричен вокал на **ö** е **о**, на **ü** е **у**, а на **i** е **и** и обратно на **о** е **ö**, на **у** е **ü**, на **и** е **i**.

Симетричност на турските вокали	
ö → о	о → ö
ü → у	у → ü
i → и	и → i

Според Правописот туркиот вокал **ö** се предава со **о**. Пр. *ж. и.* *Özde* / Озде, *ж. и.* *Özge* / Озге, *ж. и.* *Özlem* / Озлем, *ж. и.* *Öznur* / Ознур, *ж. и.* *Özsevi* / Озсеви; *м. и.* *Ödül* / Одуљ, *м. и.* *Önder* / Ондер, *м. и.* *Öyümen* / Ојмен, *м. и.* *Özcan* / Озџан, *м. и.* *Özgün* / Озѓун.

Според Правописот туркиот вокал **ü** се предава со **у**. Пр. *ж. и.* *Üçgül* / Учѓуљ, *ж. и.* *Ümit* / Умит, *ж. и.* *Ünay* / Унај, *ж. и.* *Ünsev* / Унсев, *ж. и.* *Ürün* / Урун, *м. и.* *Ülkü* / Уљку, *м. и.* *Ümit* / Умит, *м. и.* *Üncan* / Унџан, *м. и.* *Ünlüsoy* / Унљусој, *м. и.* *Ünsever* / Унсевер и др.

Според Правописот туркиот вокал **i** се предава со знакот за апостров **'** или со **а**. Пр. *ж. и.* *İlgı* / `лг`, Алга, *ж. и.* *İtir* / `т`р, Атар, *ж. и.* *Kismet* / К`смет, Касмет, *ж. и.* *Nazlı* / Назл`, Назла, *ж. и.* *Pırlı* / П`рлг`, Паралта, *м. и.* *İlgaz* / `лгаз, Алгаз, *м. и.* *İncan* / `л`џан, Алаџан, *м. и.* *İrmak* / `рмак, Армак, *м. и.* *İşıkcan* / `ш`кџан, Ашакџан, *м. и.* *İşiltı* / `ш`лт`, Ашалта и др.

Вокалот **и** во турскиот јазик е ист како вокалот **ь** во бугарскиот јазик и најсоодветно е да се предава со знакот за апостров **'**, но не и со **а**. Многу лектори при лектура без да знаат дека симетричен вокал на **и** е **i**, во личните имиња предавањето на **и** со **а** го заменуваат со **и**. Тоа е уште една потврда дека теоријата на турската фонетика и практиката на македонските лектори спонтано се синхронизирале.

Предавање на турските вокали според Правописот	Наш предлог за предавање на турските вокали во македонскиот јазик
ö → о Пр. <i>ж. и.</i> <i>Özde</i> → Озде	ö → о Пр. <i>ж. и.</i> <i>Özde</i> → Озде
ü → у Пр. <i>м. и.</i> <i>Üncan</i> → Унџан	ü → у Пр. <i>м. и.</i> <i>Üncan</i> → Унџан
i → ' / а Пр. <i>ж. и.</i> <i>İşiltı</i> → `ш`лт`, Ашалта	i → ' / и Пр. <i>м. и.</i> <i>İşiltı</i> → `ш`лт`, Ишилти

Од гореизложеното може да се заклучи дека е неопходно да се доуточнат и дополнат правописните правила за транскрипција на турскиот вокал **и** што може да се предаде со знакот **'** или со симетричниот вокал **и**, но не и со вокалот **а**.

Според Правописот, турскиот консонант **ğ** (меко г) во македонскиот јазик се предава со **г** или се испушта. Пр. *ж. и.* *Ağçiçek* / Агчичек, Ачичек, *ж. и.* *Ağbegim* / Агбегим, Абегим, *ж. и.* *Ağramuk* / Агпамук, Апамук, *м. и.* *Ağna* / Агна, Ана, *м. и.* *Batuğhan* / Батугхан, Батухан, *м. и.* *Çağ* / Чаг, Ча и др.

При транскрипцијата, доколку се испушти согласката **ğ**, се остава простор два вокала да дојдат еден до друг. Пр. *ж. и.* *Fesleğen* / Феслеен, *ж. и.* *Çiğil* / Чиил, *ж. и.* *Yağan* / Јаан, *м. и.* *Çağa* / Чаа, *м. и.* *Değer* / Деер, *м. и.* *Ağar* / Аар. Во вакви случаи едниот вокал се исфрла и се добиваат формите Феслен, Чил, Јан, Ча, Дер и Ар што претставуваат прилично оддалечување од оригиналните лични имиња.

Тука сме должни да потсетиме дека честопати консонантот **ğ** има и дистинктивна функција и неговото испуштање би довело две различни имиња да се транскрибираат исто. Пр. *ж. и.* *Ferda* / Ферда, *ж. и.* *Ferdağ* / Ферда, *ж. и.* *Selda* / Селда, *ж. и.* *Seldağ* /

Селда. Затоа сметаме дека редовното транскрибирање на консонантот **ğ** со консонантот **г** во македонскиот јазик го надминува овој проблем. Пр. *ж. и.* Феслеген, *ж. и.* Чигил, *ж. и. ж. и.* Јаган, *м. и.* Чага, *м. и.* Дегер, *м. и.* Агар, *ж. и.* Фердаг, *ж. и.* Селдаг.

Во сложените лични имиња, кога консонантите **ğ** и **g** ќе дојдат еден до друг, при транскрипцијата предлагаме да се прикажат со еден консонант **г** бидејќи и двата консонанта во македонскиот се предаваат со **г**. Пр. *ж. и.* Ağgelin / Агелин, *ж. и.* Ağgümüş / Аѓумуш, *ж. и.* Ağgün / Аѓун и др.

Во турскиот јазик консонантите **k, g, l** кога ќе се најдат во непосреден допир со меките вокали **e, i, ö, ü** нивниот изговор омекнува и во македонскиот предлагаме да се прикажат со **ќ, ѓ, љ**; но кога ќе дојдат во меѓусебен контакт со тврдите вокали **a, ı, o, u** нивниот изговор стврднува и во македонскиот предлагаме да се предадат со **к, г, л**.

Предавање на турските консонанти k, g, l според Правописот	Наш предлог за предавање на турските консонанти k, g, l
k → к	k + a, ı, o, u → к Пр. <i>м.и.</i> Koray → Корај k + e, i, ö, ü → ќ Пр. <i>м.и.</i> Köker → Ќокер
g → г	g + a, ı, o, u → г Пр. <i>ж.и.</i> Gonca → Гонца g + e, i, ö, ü → ѓ Пр. <i>ж.и.</i> Güven → Ѓувен
l → л	l + a, ı, o, u → л Пр. <i>ж.и.</i> Lulubar → Лулубар l + e, i, ö, ü → љ Пр. <i>ж.и.</i> Lütfiye → Љутфије

Од гореизложеното може да се заклучи дека е неопходно да се доуточнат и дополнат правописните правилата за транскрипција на турскиот консонант **ğ** што е пожелно редовно да се предава со **г** во македонскиот јазик; консонантите **k, g, l** што се во допир со меките вокали **e, i, ö, ü** да се предадат со **ќ, ѓ, љ**, а кога се во контакт со тврдите вокали **a, ı, o, u** да се предадат со **к, г, л**.

5. Стариот и новиот Правопис во однос на транскрипцијата на буквите со знак за корекција од турски на македонски јазик

Во новиот Правопис е истакнато дека „Знак за бележење на акцентот во турскиот јазик е **/^/**. Кога овој знак се наоѓа над самогласката **â, î, û**, тоа значи дека овие самогласки се изговараат подолго во турскиот, но во македонскиот должината не се бележи. Кога, пак, **â, î, û** се наоѓаат во позиција зад **k, g, l**, овие согласки се изговараат како **ќ, ѓ, љ**: **Kâmil** – **Ќамил**, **Âgâh** – **Аѓах**, **Nalân** – **Наљан**, **Lûgat** – **Љугат**.“ (Правопис, 2015: 259). Потоа во поднасловот „Гласовни групи“ се вели: „Секвенците **(-)gö-, (-)kö-,** односно **(-)gü-, (-)kü-** на македонски се предаваат со **(-)ѓо, (-)ќо,** односно со **(-)ѓу, (ќ)у**: **Göreme** – **Ѓореме**, **Köprülü Kapuon** – **Ќопрулу Кањон**, **Küçükköy** – **Ќучук Ќој**, **Ürgür** – **Урѓуп**.“ (Правопис, 2015: 260). Во новиот Правопис се забележува напор да се внесе новина што ќе мора да се коригира и доуточни.

Во турскиот јазик **/^/** е знак за корекција (*düzeltilme işareti*), а знакот за акцент е ист како во македонскиот јазик. Знакот за корекција **/^/** во турскиот јазик се користи кај заемки од арапско и персиско потекло за изразување должина и омекнување на одреден глас. Пр. Во *м.и.* **Âşık** знакот за корекција изразува должина и вокалот **a** долго се изговара, но во

македонскиот јазик должината не се бележи и се транскрибира со Аш'к. Во *м.и.* Rüzgâr, *м.и.* Kâzım и *ж.и.* Hilâl, знакот за корекција означува дека консонантите **g, k, l** се меки што во македонскиот јазик најсоодветно е да се предадат со **ѓ, ќ, љ** при транскрипцијата: Рузѓар, Ќаз'м, Хиљаљ.

Знакот за корекција /~/ во турскиот јазик	
изразува долг глас	изразува мек глас
<i>м.и.</i> Âşik (вокалот а долго се изговара)	<i>м.и.</i> Rüzgâr (консонантот g меко се изговара) <i>м.и.</i> Kâzım (консонантот k меко се изговара) <i>ж.и.</i> Hilâl (вокалот l меко се изговара)
Транскрибирање во македонскиот јазик	
<i>м.и.</i> Аш'к	<i>м.и.</i> Рузѓар <i>м.и.</i> Ќаз'м <i>ж.и.</i> Хиљаљ

6. Стариот и новиот Правопис во однос на транскрипцијата на двојните вокали и консонанти од турски на македонски јазик

Во турските имиња од странско потекло, пред сè персиско и арапско, се јавуваат удвоени вокали и консонанти. Во новиот Правопис и во Правописот од 1998 год. воопшто не се спомнува како ќе се транскрибираат удвоените вокали и консонанти. Досега преведувачите бараа индивидуални решенија, некои ги предаваат удвоено, а некои ги предаваа со еден вокал или консонант.

Удвоените вокали и консонанти во турските лични имиња при транскрипција предлагаме во македонскиот јазик да се предаваат со еден вокал или консонант. Пр.

Транскрипција на удвоените вокали и консонанти во турските лични имиња	
aa → а	<i>м. и.</i> Kaan / Кан, <i>м. и.</i> Maşaallah / Машалах
ee → е	<i>м. и.</i> Bilgeer / Билгер
bb → б	<i>ж. и.</i> Muhibbe / Мухибе, <i>м. и.</i> Abbas / Абас
cc → ц	<i>ж. и.</i> Mübeccel / Мубецел, <i>м. и.</i> Nassac / Хаџаџ
dd → д	<i>ж. и.</i> Haddas / Хадас; <i>м. и.</i> Rafeddin / Рафедин
ff → ф	<i>ж. и.</i> İffet / Ифет, <i>м. и.</i> Saffet / Сафет
hh → х	<i>ж. и.</i> Müzehher / Музехер, <i>м. и.</i> Abdulkahhar / Абдулкахар
kk → к	<i>ж. и.</i> Akkar / Акар, <i>м. и.</i> Müzekkir / Музекир
mm → м	<i>м. и.</i> Muammer / Муамер; <i>м. и.</i> Himmet / Химет
nn → н	<i>ж. и.</i> Cennet / Џенет; <i>ж. и.</i> Tennur / Тенур
rr → р	<i>ж. и.</i> Berrak / Берак, <i>м. и.</i> Muharrem / Мухарем
ss → с	<i>ж. и.</i> Müesser / Муесер, <i>ж. и.</i> Tebessüm / Тебесум
şş → ш	<i>ж. и.</i> Mübeşşer / Мубешер, <i>м. и.</i> Beşşar / Бешар

tt → t	жс. и. Muattar / Муатар, м. и. Hayrettin / Хајретин
vv → v	жс. и. Münevver / Муневвер; жс. и. Şevval / Шевал
yy → y	жс. и. Müzeyyen / Музејен, жс. и. Süreyya / Суреја
zz → z	жс. и. Muazzez / Муазез; м. и. Gazzali / Газали

7. Заклучок

Турската азбука содржи 29 букви, од кои осум се вокали (а, е, и, о, у, ѓ, ѓ, ѓ, ѓ, ѓ, ѓ, ѓ, ѓ) и дваесет и еден се консонанти (b, c, ç, d, f, g, ğ, h, j, k, l, m, n, p, r, s, ş, t, v, y, z), додека македонската азбука има пет вокали (а, е, и, у, о) и дваесет и шест консонанти (б, в, г, д, ѓ, ж, з, с, ѓ, к, л, љ, м, н, њ, п, р, с, т, к, ф, х, ц, ч, ѓ, ш). Транскрипцијата на турското латинично писмо во македонското кирилско писмо може да се прикаже со долуизложената табела:

Предавање на турската латинична азбука со македонската кирилска азбука				
Печатни букви		Предавање во македонскиот	Примери Örneker	
големи	мали		турски имиња	транскрип- ција
A	a	А а	Ahmet	Ахмет
B	b	Б б	Bekir	Бекир
C	c	Ц ц	Caner	Џанер
Ç	ç	Ч ч	Çetin	Четин
D	d	Д д	Demir	Демир
E	e	Е е	Enis	Енис
F	f	Ф ф	Fuat	Фуат
G + a, ı, o, u	g + a, ı, o, u	Г г	Gani	Гани
G + e, i, ö, ü	g + e, i, ö, ü	Ѓ ѓ	Gülşen	Ѓуљшен
G + â, û, î	g + â, û, î	Ѓ ѓ	Nigâh	Ѓиѓах
Ğ	ğ	Г г	Ağna	Агна
H	h	Х х	Hasret	Хасрет
İ	i	И и	İbrahim	Ибрахим
I	ı	' / и	İrmak	Ирмак / Ирмак
J	j	Ж ж	Jale	Жале
K + a, ı, o, u	k + a, ı, o, u	К к	Kader	Кадер
K + e, i, ö, ü	k + e, i, ö, ü	Ќ ќ	Köklü	Ќокљу
K + â, û, î	k + â, û, î	Ќ ќ	Kâzım	Ќаз'м
L + a, ı, o, u	l + a, ı, o, u	Л л	Lara	Лара
L + e, i, ö, ü	l + e, i, ö, ü	Љ љ	Lütfiye	Љутфије
L + â, û, î	l + â, û, î	Љ љ	Lût	Љут
M	m	М м	Meltem	Мелтем
N	n	Н н	Nermin	Нермин
O	o	О о	Olgu	Олгу

Ö	ö	О о	Özlem	Озлем
P	p	П п	Pamuk	Памук
R	r	Р р	Rana	Рана
S	s	С с	Sevda	Севда
Ş	ş	Ш ш	Şencan	Шенџан
T	t	Т т	Tayla	Тајла
U	u	У у	Umut	Умут
Ü	ü	У у	Ünsev	Унсев
V	v	В в	Verim	Верим
Y	y	Ј ј	Yasemin	Јасемин
Z	z	З з	Zarife	Зарифе

Од гореизложеното може да се заклучи дека е неопходно да се доуточнат и дополнат правописните правилата за транскрипција на турските лични имиња во македонскиот јазик. Нашите заложби се:

-вокалот **İ і** да се предаде со знакот за апостроф **’/** или со вокалот **и** во македонскиот јазик;

-согласка **ğ** (меко г) редовно да се транскрибира со консонантот **г** во македонскиот јазик и да не се испушта;

-консонантите во непосреден допир со тврдите вокали **а, и, о, у** да се предадат како **к, г, л** во македонскиот јазик;

-консонантите **k, g, l** во непосреден допир со меките вокали **e, i, ö, ü** и со вокалите кои имаат знак за корекција во однос на мекоста да се предадат како **ќ, ѓ, љ** во македонскиот јазик;

-двојниот вокал и двојниот консонант да се транскрибираат со еден вокал или консонант во македонскиот јазик.

Трудов ги обработува проблемите што се јавуваат при транскрипција на турските имиња и изложува можни решенија што се надеваме дека ќе се имаат предвид при следното издание на Правописот.

Кратенки

ж.и. женско име

м.и. машко име

Користена литература

- Aydın, Münire. (2002). *Çocuk İsimleri Ansiklopedisi*. Seda Yayınları - İstanbul.
- Aysan, Adviye; Tuncay, Selma. (1997). *Kadın-Erkek Adları Sözlüğü*. Doruk Yayınları - Ankara.
- Okay, Gökdal. (1996). *Adlar Sözlüğü*. Saypa Yayınları – Ankara.
- Okumuş, Fatih. (2004). *Çocuk İsimleri Ansiklopedisi*. Timaş Yayınları - İstanbul.
- Yılmaz, Gül. (2004). *Çocuk İsimleri Sözlüğü*. Epsilon Yayınları - İstanbul.
- (1986). *Правопис на македонскиот литературен јазик со правописен речник*. Просветно дело - Скопје.

(1998). *Правопис на македонскиот литературен јазик*. Просветно дело - Скопје.

(2015). *Правопис на македонскиот јазик*. Институт за македонски јазик „Крсте Мисирков“ - Скопје.

Леонтиќ, Марија. (2011). Стандарднојазичната норма на македонскиот јазик и транскрипцијата на турските лични имиња. *Зборник на трудови од научниот собир „Стандарднојазичната норма и македонскиот јазик - Јазикот и идентитетот“ при Институтот за македонски јазик „Крсте Мисирков“* - Скопје, 20. 121-132.

Леонтиќ, Марија. (2013). Транскрипција на турските лични имиња при превод на македонски јазик. *Огледало* - Скопје, 209/210 (XXIV). 6, 7.

